

ИМА ЛИ “СПРАВЕДЛИВА ВОЙНА”?

written by Tim Jennings, M.D. | March 3, 2022

Един от нашите онлайн членове зададе следния въпрос: “Какво е Вашето мнение за идеята за “справедливата война”?”

Обсъждайки идеята за “справедливата война” в този блог, ние говорим само и именно за война – не за полицейски действия, като например използване на властта за ограничаване на отделни лица от извършване на престъпления срещу други хора, а за реални военни действия върху или между групи хора, племена, нации и държави.

Според идеята за справедливата война човек може да оправдае дадена война и да докаже, че съществуват ситуации, при които войната (използването на физическа сила за принуждаване, насилване, унищожаване и убиване) е морално оправдана.

Справедливостта е да се прави това, което е *справедливо* или *правилно*. Какво определя кое е справедливо или правилно? Законът. Например, справедливо/правилно е да удариш играч в боксов мач, но е неправилно/несправедливо да го направиш във футболен мач. Правилата или законите на различните спортове, организации, нации, държави, определят кое е справедливо или правилно.

Така въпросът за справедливата война изисква да се запитаме: през призмата на кой закон

отговаряме на въпроса – на наложения от човека закон или на закона, създаден от Бога?

Бог е Творецът, Строителят на реалността и Неговите закони са проектните закони, върху които е изградена и функционира реалността (гравитацията, законите на физиката, здравето и моралните закони).

Хората не могат да изграждат реалността; затова грешните хора измислят правила, които изискват външно прилагане чрез наложени наказания.

Ако използваме призмата на измислените от човека закони (правила, изискващи налагане на наказания, за да се спазват), за да отговорим на въпроса за справедливата война, тогава веднага стигаме до заключението, че справедливостта изисква подходящо използване на власт или сила, за да се държат отговорни и да се наказват онези, които вършат нередности. В този модел войната може да бъде призната за оправдана, ако могат да се идентифицират достатъчно неправди, които не могат да бъдат поправени по друг начин. Но, както показва човешката история, “неправдите”, които оправдават войната, се променят в зависимост от начина на мислене, културата, вярванията и ценностите на хората, които са на власт, защото човешките закони са чисто и просто измислени от човека правила.

Ако човек обаче гледа на нещата през закона на Божия замисъл, той осъзнава, че аргументите за справедлива война са капан, който цели да впримчи хората, за да унищожи сърцата и умовете им. Истинската война между Христос и Сатана е духовна, а не физическа война. Бог би могъл да унищожи Сатана и неговите последователи толкова лесно, колкото да пусне камъче на земята, но бунтът, недоверието и егоизмът не могат да бъдат победени със сила. Това, което Бог желае, не може да бъде постигнато със сила или власт.

Бог желае нашите любов, доверие, лоялност, преданост, приятелство; а любящите приятели не могат да бъдат създадени със заплахи, наложени наказания или убиване на онези, които не се подчиняват. Ето защо Библията учи: “Не със сила, нито с мощ, а с Духа Ми, казва Господ на Силите” (Захария 4:6). Този Дух е Духът на истината и любовта.

Онези, които са преродени в Божието царство, водят различен вид война от тази на света:

“Защото, ако и да живеем в плът, **по плът не воюваме**. Защото оръжията, с които воюваме, **не са плътски**, но пред Бога са силни за събаряне крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа.” (2 Коринтяни 10:3-5).

Ние представяме истината в любов и оставяме другите свободни да решават. Ние не водим физически войни за земи, ресурси или власт над другите; ние се борим, за да освободим сърцата и умовете от страха и егоизма, което не може да се постигне чрез военна сила. Истинската война не е да спасим смъртните си тела; тя е да спасим душите си за вечността.

Методите на водене на война, които използваме, разкриват на чия страна сме всъщност и на кого приличаме по сърце, ум и характер. Ако изберем методите на този свят – насилие, сила, принуда, убиване на другите – ние нараняваме себе си, закоравяваме сърцата си и ставаме по-подобни на Сатана, “който отначало беше убиец” (Йоан 8:44). Но ако отхвърлим методите на този свят и

практикуваме методите на Исус, Божият закон се запечатва в сърцето и хората затвърждават в характера си подобие на Христос.

Сатана заблуждава хората да преследват “справедливост” чрез човешкия закон и принудителното му прилагане, включително войната, като средство за възпроизвеждане на собствения му характер в хората. В моя блог “Подгответе се! Царят на Севера идва” описвам как всички царства на света са на Сатана и как той ги изправя едно срещу друго, за да вършат различни несправедливости, с цел да разпали страх, възмущение, гняв и безпомощност у хората, да ги вдъхнови да се присъединят към някоя от неговите сили и да ги подбуди да използват насилие и унищожават онези, за които смятат, че са извършили нещо лошо.

Изборът за воюване по човешки руши характера на онези, които приемат и практикуват методите на силата и насилието. Убийството на други хора нанасява/вреди и на самия убиец – то ожесточава сърцето. Подобни увреждания на душата могат да бъдат излекувани чрез покаяние и получаване на Божията благодат, но не е ли по-добре изобщо да не стигаме до тях? За съжаление много хора, които са били увредени от участие във война, вместо да се обърнат към Бога, се опитват чрез различни вещества и средства да притъпят и избегнат страданието, причинено от травмата.

Войната, масовото убийство на други човешки същества, е в разрез с Божия замисъл за човечеството. Тя не може да бъде извършена, без да травмира сърцето, ума и душата на хората, които участват в нея. Умът и сърцето естествено се отдръпват от убийството на друг човек. Посттравматичното стресово разстройство (ПТСР) е *естественият* отговор на *неестественото* преживяване на войната. Бог иска хората никога да не преживяват ужасите на войната. Следователно никога не съществува божествена справедлива причина за война, а само земна/човешка “справедлива причина”.

Цялото усилие (пропагандата) за оправдаване на войната пред населението е защото тя е неоправдаема. Аргументите, използвани за оправдаване на войната, се изтъкват и повтарят многократно, защото хората не искат да изпитват вината и срамът, които идват от убийството на други хора. Аргументите за справедлива война са човешки рационализации, за да накарат подстрекателите на войни да чувстват, че постъпват правилно, докато всъщност постъпват неправилно. Те искат да докажат, че при определени обстоятелства е добродетелно да се използват сила, принуда или убийства на други хора, с цел да се постигнат напредък по собствения път. Но всичко това е лъжа на Сатана.

Мирът изисква ли война?

От гледна точка на човешкото право “справедливата война” е обсъждане на “по-голямото благо” ,”по-малкото зло”, за да се реши кога е “справедливо” да се изпратят *други* хора на война, за да убиват *други* хора. Рядко срещаме онези, които заповядват на хората да воюват, сами да отиват на бой – ако по някакъв начин това се случваше винаги, вероятно щеше да има по-малко войни. Никога не е имало и няма да има човешка война, в която да не се случват несправедливости – и от двете страни. Освен това, дори ако някой твърди, че войната има “справедлива причина”, хората, изпратени да воюват винаги са наранени и страдат – не винаги физически, но винаги емоционално, психически и духовно. На колкото повече военни “действия” са свидетели, толкова по-голяма е вредата. Бог не иска никой да преживява такъв тип травми. Всички войни са подстрекавани от Сатана.

Тъй като живеем в свят на грях, Сатана ще вдъхновява своите агенти да вършат несправедливост на всяко ниво на човешкото съществуване – злоупотреба в семействата, престъпност в общностите, експлоатация в църквите, корупция в правителствата, печалбарство в бизнеса и война между народите.

Благочестивите хора, които заемат места на власт в правителството, трябва да предприемат действия, целящи да избегнат и предотвратят войната, но не с цената на съдружие или овластяване на злото, експлоатирайки невинните. Праведните се стремят да ограничат онези, които искат да вършат зло, не да принуждават злите да вършат добро. На индивидуално ниво ние правим това с полицейски правомощия и лишаване от свобода. Но същият принцип трябва да се използва и на национално ниво.

Римският генерал Публий Флавий Вегетий Ренат е казал: “Igitur qui desiderat pacem, praeparet bellum”, което означава: “Ако искаш мир, готви се за война”. Това е така, защото несправедните се ръководят не от любов към другите, а от страх и егоизъм, от стремеж за оцеляване, от това силните да доминират и да отнемат от слабите. Това, което пречи на несправедните да започнат война не е любовта към хората, а страхът, като заключението им е, че войната би била твърде скъпа и те биха загубили повече, отколкото биха спечелили.

И така, в този свят на грях, ако един нечестив лидер поведе народа си на война, какъв е “справедливият” отговор на праведните? Да действат по начин, който да доведе до края на войната възможно най-бързо, с най-ефективни интервенции, за да се намали броят на ранените, щетите и вредите. Войната все още е неоправдана; действията за нейното прекратяване са оправдани.

Но християнинът винаги трябва да помни, че истинската война е война за сърцата и умовете, за това какви хора ще бъдем, какъв характер ще развием. Дали ще бъдем като Исус или ще бъдем като Сатана? Кой закон, методи и принципи ще изберем да приемем и да практикуваме в начина, по който се отнасяме към другите? Не само в добри времена, но и в лоши, особено в лицето на несправедливостта. Една от най-добрите стратегии на Сатана за спечелване на новобранци в армията му е да извърши истинска несправедливост, да предизвика възмущение в отговор на нея и да накара ощетените да се опитат да въздадат “справедливост”, като в отговор използват методите на Сатана.

Но Исус каза,

“Моето царство не е от този свят; **ако беше царството Ми от този свят, служителите Ми щяха да се борят** да не бъда предаден на юдеите. А сега царството Ми не е оттук.” (Йоан 18:36)

Онези, които са членове на Божието царство, не водят война, както прави светът. Ние не се бием с оръжията на света. Да го правим, означава да се присъединим към армията на Божия враг:

“Чули сте, че е било казано: “Обичай ближния си, а мрази неприятеля си”. Но Аз ви казвам: **Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят; за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата**; защото Той прави слънцето Си

да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните. Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците? И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец.” (Матей 5:43-48)

Ако искаме да бъдем част от Божието семейство, трябва правилно да представяме Бог. Трябва да живеем, за да Го почитаме, да изпълняваме Неговия закон, Неговите методи, Неговия замисъл, Неговите протоколи за живот в начина, по който се отнасяме към другите.

“Чули сте, че е било казано: “Око за око, зъб за зъб”. А пък Аз ви казвам: **Не се противете на злия човек**; но, ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата. На тогова, който би поискал да се съди с тебе и да ти вземе ризата, остави му и горната дреха. Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две. Дай на оногова, който проси от тебе; и не се отвърщай от оногова, който ти иска на заем.” (Матей 5:38-42).

Сатана не може да принуди хората да съгрешат. Той не може да насили хората да го изберат или да практикуват неговите методи. Той трябва да ги надхитри/измами/манипулира, за да изберат/предпочетат неговите методи. За целта Сатана вдъхновява нечестивите да извършат истинска несправедливост, което изкушава праведните с възмущение да въздадат “справедливост”, използвайки сатанински методи да накажат/поправят нещата с насилие. И когато хората правят това, те стават по-малко подобни на Исус и повече на Сатана.

Исус е ясен: хората от Неговото царство обичат враговете си и не използват насилие, за да помагат то (Божието царство) да напредва и да се разраства.

Съществува оправдана и справедлива война! Това е войната на истината срещу лъжата, на любовта срещу страха, на свободата срещу принудата; на прошката срещу обидата; това е войната, която се води за всяка душа. Ние не водим война като света; използваме оръжията на истината, любовта и свободата, за да унищожим фалшивите убеждения и страховете, които държат умовете в плен. Ние следваме примера на Исус и апостолите, които въпреки несправедливостта на езическата Римска империя, не използваха насилие, а воюваха срещу царството на Сатана и срещу несправедливостта на корумпираните човешки правителства, като печелеха хората да живеят в хармония с Божия закон. Целта на боравенето с Божиите оръжия е да превърнем враговете си в наши приятели:

“За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, [всичко] стана ново.

А всичко е от Бога, Който **ни примири със Себе Си** чрез [Исуса] Христа, и **даде на нас да служим за примирение**; сиреч, че Бог в Христа примиряваше света със Себе Си, като **не вменяваше на човеците прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примирението**. И тъй от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви

от Христова страна, **примирете се с Бога!**" (2 Коринтяни 5:17-20).

В последните дни преди завръщането на Христос силите на Сатана ще засилят нападенията си, ще има повече несправедливост, повече злоупотреби, повече престъпления, повече призиви за "справедлива война" – всичко това има за цел да привлече Божиите светици да изберат да се присъединят към някоя от силите на Сатана и да приемат и практикуват неговите методи за постигане на "справедливост", за да направят света "по-добър".

Това е капан.

Божиите хора ще откажат и вместо това ще насърчават истината, любовта и свободата, доверявайки се на Бога за живота, съдбата и бъдещето си, дори ако това означава да влязат в огнената пещ или в ямата с лъвовете. Защото в последните дни Божият народ, укрепен от Светия Дух, ще "победи [Сатана] с кръвта на Агнето и със словото на своето свидетелство; те не обичаха живота си дотолкова, че да се уплашат от смъртта" (Откровение 12:11).